

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 4148/2019-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Mirjane Magud predsjednice vijeća, Goranke Barać-Ručević članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Đure Sesse člana vijeća, Renate Šantek članice vijeća i mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom MAC-MOBILE d.o.o., OIB 49207706769, Trnovec, Gospodarska 1, odlučujući o reviziji vjerovnice Gordane Vidmar iz Zagreba, Medulićeva 24, OIB 76997357927, koju zastupa punomoćnik Mladen Smoljan, odvjetnik u Zagrebu, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4288/2019-2 od 10. srpnja 2019., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-1031/2016-161 od 14. lipnja 2019., na sjednici vijeća održanoj 26. listopada 2021.,

r i j e š i o j e :

I. Revizija vjerovnice Gordane Vidmar odbacuje se kao nedopuštena.

II. Dopune revizije vjerovnice Gordane Vidmar od 12. listopada 2020., 25. siječnja 2021. i 3. svibnja 2021. odbacuju se kao nepravodobne.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-1031/2016 od 14. lipnja 2019. prihvaćen je Plan restrukturiranja dužnika te je potvrđen predstečajni sporazum između njega i vjerovnika.

2. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4288/2019-2 od 10. srpnja 2019. odbijena je žalba vjerovnika Gordane Vidmar i potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

3. Protiv navedenog drugostupanjskog rješenja reviziju iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 – dalje: ZPP), a u vezi s čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 – dalje:

SZ) podnijela je vjerovnica Gordana Vidmar, 9. rujna 2019., s tim da je naknadno 12. listopada 2020., 25. siječnja 2021. i 3. svibnja 2021. podnijela i dopune revizije.

4. Dužnik je podnio odgovor na reviziju s prijedlogom da se ona odbaci kao nedopuštena.

5. Revizija nije dopuštena, a dopune revizije nisu pravodobne.

6. U stečajnom postupku može se izjaviti revizija samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana (čl. 19. st. 1. SZ). Dakle, u pitanju je tzv. izvanredna revizija iz čl. 382. st. 2. ZPP, koji se na odgovarajući način primjenjuje i u stečajnom postupku (čl. 10. SZ). U takvoj reviziji revident treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg se podnosi, navesti propise i druge važne izvore prava koji se odnose na to pitanje te izložiti razloge zbog kojih podnositelj revizije smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

7. U reviziji vjerovnice je navedeno osam pitanja za koja podnositeljica smatra da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Međutim, prema ocjeni ovog suda nijedno od tih pitanja ne ispunjava pretpostavke iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP.

8. U odnosu na prvo pitanje koje se tiče primjene čl. 32. toč. 4. SZ, tj. je li sud bio dužan odbaciti prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka u slučaju kad se utvrdi da se pred sudom ili javnopravnim tijelom vodi postupak u kojem je dužnik stranka, a koji postupak nije naveo u popisu imovine i obveza dužnika, iako je morao znati za njegovo postojanje, treba reći da se pitanje odnosi na utvrđene, ali i neutvrđene činjenice i to: 1. da se pred sudom ili javnopravnim tijelom vodi određeni postupak; 2. da je dužnik stranka u tom postupku; 3. da dužnik taj postupak nije naveo u popisu imovine i obveza te 4. da je znao ili morao znati za njegovo postojanje, međutim, tim se pitanjem osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog stanja ne može se izjaviti reviziju. U reviziji pritom nije naveden bilo koji razlog iz čl. 382. st. 2. ZPP u vezi s čl. 19. st. 8. SZ ili neki drugi važan razlog na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da je pitanje važno za osigurane jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

9.1. Drugo pitanje postavljeno u reviziji je pitanje je li sud ovlašten postupiti protivno odredbama čl. 63. SZ i to na način da ne donese odluku o obustavi predstečajnog postupka ukoliko isti nije okončan u propisanom zakonskom roku (najviše 120 + 90 dana). Obrazlažući ovo pitanje u reviziji je navedeno da je prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnesen sudu 20. rujna 2016., a prvostupanjsko rješenje doneseno je 10. srpnja 2019., dakle, znatno izvan roka iz čl. 63. SZ. Pritom se podnositeljica revizije pozvala na odluku Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-8338/2016-3 od 11. siječnja 2017. u kojoj je zauzet stav da je odredba „čl. 63. st. 3. SZ- a izričita i prema njoj je sud dužan obustaviti predstečajni postupak ukoliko se

predstečajni postupak ne potvrdi u rokovima iz čl. 63. st. 1. i 2. SZ-a (120 plus 90 dana), pri čemu se rokovi računaju od dana podnošenja prijedloga“.

9.2. Razlog za reviziju prema odredbi čl. 382. st. 2. toč. 1. ZPP postoji ako o nekom pitanju koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni postoji različita praksa drugostupanjskih sudova. Međutim, konkretno nije riječ o različitoj sudskoj praksi jer je i u odluci poslovni broj PŽ-8338/2016-3 od 11. siječnja 2017. zauzet stav da prekoračenje roka iz čl. 63. SZ ne dovodi uvijek do obustave predstečajnoga postupka. Naime, u toj odluci zauzet je stav da primjena odredbi čl. 63. SZ ovisi o tome je li sud pružio strankama pravo pristupa sudu i pravo na pošteno suđenje, pozivajući se pritom na čl. 29. Ustava Republike Hrvatske i na čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. I u pobijanoj odluci sud je u suštini zauzeo isti stav, navodeći da je predstečajni postupak trajao duže zbog podnošenja pravnih lijekova i poduzimanja drugih procesnih radnji upravo podnositeljice revizije, a da joj to nije omogućeno, bilo bi povrijeđeno njezino pravo pristupa sudu i pravo na pravično suđenje. Zbog iznesenih razloga postavljeno drugo pitanje nije važno pitanje u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

10. Pitanja koja se odnose na primjenu čl. 64. SZ jesu pitanja činjenične naravi. Naime, za primjenu odredbe čl. 64. st. 1. toč. 2. SZ na koju se odnosi prvo od ta dva pitanja potrebno je utvrditi da je iznos utvrđenih tražbina za 10% veći od iznosa obveza prema vjerovnicima koje je dužnik naveo u prijedlogu. Iz obrazloženja prvostupanjske presude ne proizlazi da su te činjenice utvrđene, a jednako tako da je dužnik tijekom predstečajnog postupka vršio plaćanja koja nisu bila nužna za redovno poslovanje (čl. 67. SZ). Treba naglasiti drugostupanjski sud nije niti zauzeo stav da unatoč tome da su te činjenice utvrđene, predstečajni postupak nije trebalo obustaviti. Naposljetku, u reviziji nije naveden neki od razloga iz čl. 382. st. 2. ZPP ili neki drugi važan razlog zbog kojeg bi bila potrebna intervencija najvišeg suda radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

11. Nadalje, pitanje je li sud ovlašten davati povjereniku predstečajne nagodbe upute i naloge u slučajevima kada su njegovo razrješenje zatražili vjerovnik, dužnik i sam povjerenik, odnosno je li sud u takvom slučaju povjerenika trebao razriješiti dužnosti nije pravno pitanje zbog kojeg bi bila dopuštena tzv. izvanredna revizija. Naime, odgovor na pitanje sadržan je u samom zakonu - povjerenik prestaje obavljati dužnost na dan donošenja rješenja o potvrdi predstečajnog plana, na dan otvaranja stečajnoga postupka ili odlukom vjerovnika (čl. 23. st. 2. SZ). Dakle, ne prijedlogom vjerovnika kako se navodi u samom pitanju i u obrazloženju pitanja (navodi se kontinuirano smo predlagali „donošenje odluke o njezinom razrješenju“). Dok je povjerenik nije prestao obavljati dužnost nadzor nad njegovim radom obavlja sud (čl. 90. u vezi s čl. 23. st. 3. SZ). Također, za ovo pitanje nisu navedeni razlozi zbog kojih je pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 2. ZPP u vezi s čl. 10. SZ).

12. Slijedeće pitanje kojim revidentica pita je li sud ovlašten postupati prema odredbama Stečajnog zakona koji mu nalaže da vrši nadzor nad radom povjerenika predstečajne nagodbe nije pravno pitanje u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP, nego

u sebi tek sadrži tvrdnju podnositeljice revizije, a koja je suprotna tvrdnji sadržanoj u prethodnom pitanju (da je sud davao upute i naloge).

13. Pitanje je li stranci onemogućen pristup sudu i pravično suđenje u smislu čl. 6. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda kada je odlučio o žalbi u roku dva dana od dana zaprimanja predmeta, koji ima više od tisuću stranica te u svojoj odluci nije odgovorio na brojne žalbene navode. I u odnosu na ovo pitanje važi ono što je rečeno u obrazloženju u odnosu na prethodna pitanja, tj. nisu navedeni razlozi iz čl. 382. st. 2. ZPP ili neki drugi važan razlog zbog kojeg bi trebalo dopustiti reviziju. Pritom treba reći da broj stranica spisa ne znači i da je predmet složen. Ne postoji propis koji bi zabranjivao sudu da odluči o žalbi prije isteka određenog roka, a u obrazloženju odluke treba ocijeniti samo žalbene navode koji su od odlučnog značaja (čl. 375. st. 1. ZPP).

14. Za zadnje (osmo) pitanje - jesu li sudovi u predstečajnom postupku ovlašteni i dužni voditi računa da netko ne zloupotrebljava prava koja određeni institut daje - valja reći da je ono, kao i sva prethodna pitanja, formulirano na način koji sugeriraju pozitivan odgovor. Primjerice je li sud dužan primijeniti određenu zakonsku odredbu (čl. 32., 63., 64. i 67... SZ), ali se ta pitanja temelje na činjenicama za koje podnositeljica revizije tvrdi da postoje, a ne na utvrđenim činjenicama u sudskom postupku pa se stoga ne radi o pitanju važnom u smislu ranije citiranih odredbi ZPP. Osim toga, eventualna pogrešna primjena određenog propisa nije sama po sebi razlog za dopuštenost izvanredne revizije te se podnositeljica revizije upućuje na odredbe čl. 382. st. 2. i 3. ZPP.

15. Zbog svih iznesenih razloga revizija je odbačena na temelju čl. 392.b st. 2. i 3. ZPP u vezi s čl. 10. SZ (točka I. izreke rješenja).

16. Prema odredbi čl. 382. st. 4. ZPP u vezi s čl. 10. SZ revizija se podnosi u roku od trideset dana od dana dostave drugostupanjske presude. Budući da je vjerovnica dopune revizije dostavila sudu po proteku više od 30 dana od primitka pobijanog rješenja i od podnošenja revizije, dopune od 12. listopada 2020., 25. siječnja 2021., kao i od 3. svibnja 2021., odbačene su kao nepravodobne na temelju čl. 392. st. 2. ZPP (točka II. izreke rješenja).

Zagreb, 26. listopada 2021.

Predsjednica vijeća:
Mirjana Magud

Broj zapisa: **eb301-9bbdf**

Kontrolni broj: **01721-74968-a9579**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRJANA MAGUD, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.